

DOMOVINA

Škafja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 50 kr., za četr leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Jezikovni zakon.

Bolj in bolj se množijo zagotovila, da hoče vlada v kratkem večne jezikovne homatije na Češkem za vselej odpraviti s tem, da izda poseben jezikovni zakon.

Čehi že sicer imajo jezikovno razmerje deloma urejeno z naredbami, katere sta izdala Badeni in Gautsch. Teh naredeb pa Nemci nočejo pripoznati, dasi iste ne prekoračijo najmanjše nemške pravice.

Sicer so imeli Nemci največji pogum omenjene naredbi pobijati ter jim zanikati postavnost le za časa parlamentarnega delovanja. Tačas so hrupno zahtevali, naj se jezikovne naredbi odpravijo, prej da z vlado sploh ne govorijo. Jezikovni odnosi pa se naj uredijo s posebnim zakonom sporazumno s Čehi in Nemci.

Odkritosrčno seveda Nemci niso mislili, kakor sploh ni iskati odkritosrčnosti pri Nemcih napram Slovanom in avstrijski vladi. Mislili so, da izsilijo preklic nepopolnih jezikovnih naredb, potem pa ali na kakšen način predlog za zakonito ureditev odklonijo ali pa z neprestano obznanitvijo zavlečejo.

Toda s svojim preranim hrupom so zajca preplašili, predno so bili pripravljene na strel Jezikovnih naredeb vlada ni preklicala, o novem jezikovnem zakonu ni niti mogla predlagati; oboje si je pridržala v svoji moči pod § 14.

Sedaj se v strah Nemcem v tem oziru res nekaj pripravlja, ne vemo pa še kako. Sicer pa je za Avstrijo sploh značilno, da ne rečemo sramotno, da mora o tem še le sedaj ob 20. stoletju razmišljovati ter se ozirati na voljo ali nevoljo poedinih strank.

Čehom je že davno zajamčena kronovinska samostojnost. Kakšna pa naj bodo historična prava kraljevine, v kateri bi zgodovinski deželni jezik, jezik pretežne večine prebivalstva, ne imel niti popolne enakopravnosti s tujim nemškim jezikom? Takšnega madeža bi vendar ne smela

nobena država trpeti, pa naj bi v isti tudi ne eksistirala temeljni zakon o jezikovnem ravnopravju, tudi — narodnih manjšin!

Vendar se je ta pravcati svetovni čudež obdržal na Češkem do dandanes, in šele sedaj premišljuje nekaj avstrijska vlada, da bi ga zbrisala.

Ni tedaj dvoma, da se bo Čehom res kmalu dalo, kar je že davno njihovo. In mi Slovenci se le veselimo v znak bratske vzajemnosti na tem vspehu — v bodočnosti.

Nekaj pa je, kar nas navdaja z usodno slutnjo. Bog varuj, da bi zavidali kakšnemu narodu napredek, osvobojenje in narodno nezavisnost. Najmanj pa še mislimo na to pri narodu, ki je naše slovanske krvi, kakor so Čehi. Slunja nas le dreza: kaj pa bo z nami Slovenci, kaj bo sploh s slovanskimi narodi v Avstriji, katerim je usoda naklonila, da smo v manjšini, ako je že toliko borbe Čehom treba, kateri so v veliki večini, skupno v samostojni kraljevini, opremljeni z vsemi življenskimi pogoji za narodno-politični razvoj! Ali kaj smo mi res na vse veke na milost in nemilost prodani Nemcem in vladni birokraciji? Ali se ne more naša država naenkrat očistiti vseh peg, ki ji nadevajo pečat sultanove vlade.

V Avstriji zorijo ravnopravni pojmi sramotno počasi. Šele ko odraste narod v samostojnega moža, kakor je to pri Čehih, začne se misliti na to, da jih bo treba obleči, dočim smo Avstriji mi manjši slabotnejši narodi takšni politični otroci, katere je lahko puščati v nagoti tekati. Res pravcato barbarstvo, kakršnega med Indijanci ne najdemo.

Dolgotrajno bojevanje Čehov nam vzame vsako upanje, da bi kedaj, vsaj kmalu še ne, dosegli to, kar nam jamči avstrijska ustava. Iz lastne moči ne dosežemo svojih pravic. Le s pomočjo bratov, kateri so že kaj ali pa vsaj bodo dosegli smemo se še česar nadejati.

Gotovo tedaj ni preveč zahtevano od bratske vzajemnosti Čehov, ako trdno pričakujemo, da nam pomorejo oni. Saj so tudi naši slovenski in hrvatski poslanci imeli vzajemno pobratimstvo pred očmi, ko so se potegovali in glasovali za jezikovne naredbi ter pozneje za jezikovni zakon za Češko. Ves vpliv, vse lastne koristi so žrtvovali za češko stvar, ker so se zanašali, da kar pridobimo bratu, pridobimo sebi. Ne moremo si tedaj misliti, da bi se Čehi s svojimi pridobitvami lepo odtegnili v miren kotiček ter jih tam brezbržno zavživali, dokler vidijo, da mi manjši slovanski bratje nimamo še niti — kosti glodati.

Na vlado se nikdar ne moremo zanašati, da bi nam iz lastnega prepričanja, na podlagi temeljnih zakonov podarila enakopravnost. Saj tudi Čehom ne ugodi vsled tega, nego le, ker so ji premočni, ker se jih — boji. Nas manjših narodov pa se ne bo bala, dokler smo osamljeni, pač pa bo to storila, ako se pokaže med nami in Čehi trdna zveza slovanske vzajemnosti. Vzajemnost za sorodne narode pri vladi je isto, kakor trdna organizacija delavcev napram tovarniškimi svojim izsesevalcem.

V vzajemnosti le pričakujemo rešitve, pričakujemo pa tudi, da nam bratje Čehi te vzajemnosti nikdar ne odrečejo!

Hrvaščina v slovenskih šolah.

V dobi „Ilirije oživljene“ pojavila se je ideja hrvaško-slovenske vzajemnosti liki meteor na jugoslovanskem nebu, da za desetletje zopet zgine. Prizadevanje slovenskih in hrvaških književnikov in razumnikov sploh one dobe se sicer ni uresničilo. Dandanes se isto skoraj še manj more uresničiti. Skupni književni jezik Hrvatov in Slovencev je bil tačas namreč še izvedljiv; zakaj slovensko slovstvo še ni bilo tako popolneno, temuč smo se res zelo naslanjali na hrvaščino.

LISTEK.

Ciganka.

Izvirna povest.

(Spisal Dragotin Vrenko.)

Šla sta daleč ob obrežju naprej. Čudno prijeten je bil večer po gorkem dnevu. Pomlad se je bližala že vročemu poletju; tembolj vabljiv je bil hladni večer in ljudje so kar mrgoleli ob luki. Mirko je kar nepremično zrl na majhne in velike ladje, ki so se enakomerno zibale na vodi. Med velikim številom sprehajalcev, ki so ga srečavali, ni bilo znanca ali prijatelja, ki bi ga bil motil. Sploh se je malo znanil z ljudmi in bolj samoto ljubil. Nekaj uradnikov je bilo, s katerimi je moral v službi občevati, a ti niso mnogo marali zanj, ker je bil bolj tih. Svoje delo je zvesto in marljivo opravljal in njegovi predstojniki so bili zadovoljni z njim. Njegov edini prijatelj bil je Davorin, s katerim sta že od mladih let skupaj v šolo hodila in potem po kratki ločitvi se zopet sešla kot nadepolna mlada moža. Proti temu je bil Mirko zgovoren, odkritosrčen in ljubezniv; ljubil ga je kot svojega brata in

mu razkril svoje najskrivnejše mišljenje. Davorin, čeravno bolj veselega in malo lahkomišelnega značaja, mu je njegovo odkritosrčnost z enako ljubeznijo povračal. Mirko ga je tudi seznanil z Migoličevim in si s tem navezal prijatelja še bolj nase; kajti Davorin je tako rad videl Marico, cvetočo Migoličevo hčerko. Večkrat so skupno obiskali veselice pozimi in Davorin je bil tako neskončno srečen, če se je smel z Marico prosto zabavati.

Mirko je še vedno nepremično zrl na zibajoče se jarbole v luki. Poleg njega pa je šla Marica, ta čudna Marica. A ona ni šla, — plavala je; kajti njenih korakov ni bilo slišati; tako lahno je stopala po kamenitem tlaku. Saj njemu se je tako zdelo. In danes sta bila prvič sama za dalje časa. Nekako tesno, čudno tesno mu je bilo pri srcu, ko sta tako šla dalje molče. Ona je z veselim obrazom zrla v hrumeči svet. In Mirko! Bežal bi bil rad iz njene bližine daleč, daleč in vedno dalje. Izpregovoril bi bil rad, toda tedaj ga je vsakikrat pogledala s svojimi čarobno modrimi očmi in ta pogled mu je odzvel vsako besedico, srce mu je začelo hitreje biti, in Mirko je povsili oči; očaran je bil, sladke

strah mu je preletel vse ude in ni si upal pogledati v te velike modre oči. Oh, kaj bi bil dal sedaj Davorinu, ko bi ga bil srečal in rešil iz začaranega grada! Objel bi ga bil in mu vesel prepustil Marico, da bi le sam ne bil z njo. In res se mu je zdelo, da stoji v velikem, prostornem gradu, ki je sezidan iz samega čistega zlata in srebra in okrasen z dragocenimi kameni, sam pred čarobno kraljico, katera ga gleda iz bliščečega prestola s tako lepimi in milimi, a obenem tako mogočno čarobnimi pogledi, da se ne more z mosta ganiti, čeravno bi rad bežal, grlo mu je zadrženo, ker bi rad govoril.

„No Mirko, kaj si se tako zagledal v ladje?“ vzdrami ga Marica iz mučnih sanjarij in ga udari s pahljačo po rami. „Ti bi se najbrž rad kar vsedel na kak brod in mi splaval po vodi; pa te ne pustim tako zlepa.“

Mirko se je zganil, ko je čutil udarec na rami, ozrl se okoli sebe in videl zopet vsakdanje življenje pred seboj. Marica je izpregovorila in mu prepodila čudne sanje. Odgovoril bi jej bil rad, pa ni našel hitro pripravne besede; pogledal je ni. Ali bi ji naj povedal, kaj je mislil? Ne, tega ne; kajti ona bi se mu smejala kakor vsa

Da se književna ukupnost ni dosegla, zakrivilo je nekoliko prehlavno agitiranje za to misel le med razumniki, ne da bi se bilo pripravilo tudi prosto ljudstvo korakoma zanjo.

V prostem ljudstvu, tako v hrvaškem kakor v slovenskem, je živela nekaka plemenska mrznja, katera, žalibog, še danes ni popolnoma izginila med najnižjimi sloji, osobito ob mejah.

Vzrok tej mrznji pa je iskati le tam, kjer je bila tudi glavna ovira ilirski ideji: v našem vladnem zistemu. Povsod ob naših mejah so se trudile nemške vlade zabraniti vsako dotiko med sorodnima narodoma. Najbolj se jim je to posrečilo s carinskimi napravami, katerih gospodarski značaj ni le ločil hrvaške in slovenske koristi, nego ustvaril je sovraštvo, pravcati narodnostni boj.

Gospodarskemu boju, boju na obstoj, pa se je seveda moral umakniti vsak idealni polet za sokrvnost. Saj je veljal za oba naroda hrvaški pregovor: „Ako sva i midva braća, kesi (mošnji) najini nesu sestri“.

Zakaj so si naše nemške vlade izmišljevale take zapreke, zakaj so se zoperstavljale in intrigirale v dobi ilirizma zgolj nedolžnemu književnemu zblizjevanju Hrvatov in Slovencev? Vzrok nam je sicer neumljiv, toda iz stališča naše ozkosrčne, nemško centralistične vlade nam je jasen. Rapršene čete je laže strahovati, laže pobiti, nego združene, složne. In pa tisti preklicani panslavizem, ki je bil in je za našo nemško vlado najgroznejše strašilo! Saj je bil fantastični ta panslavizem že pred 50 leti tako razupit, da je bil panslavist t. j. človek, ki sočustvuje tudi z drugimi slovanskimi brati — prvi za hudičem!

Toda kri ni voda! Polagoma je začela prodirati zavest sorodstva tudi v mase hrvaškega in slovenskega naroda.

Bogata hrvaška književnost, razširjenost hrvaščine v trgovinskih in industrijskih zvezah itd., vse to je začelo vsakemu zavednemu Slovincu učenje hrvaščine priporočati. Tedaj ne več iz idealnega navdušenja, temuč iz potrebe in pripoznanja. In to je dobro znamenje, to je jamstvo, da se zanimanje za hrvaščino med nami in obratno ne bo tako razkadilo, kakor svojedobno navdušenje za ilirstvo.

Pri nas oglasil se je deželni zbor kranjski, kot prva merodajna oblast za uvedbo hrvaščine v javne slovenske šole. In sicer naj bi se učila hrvaščina kot obvezni predmet na ljubljanski realki.

Pozno smo pripoznali to potrebo, pa bi naj vsaj sedaj splošno prodirala.

Kdo bo zanikal, da je znanje hrvaščine za Slovence mnogo bolj važno kakor angleščine, francoščine, grščine itd. In vendar se ti jeziki na naših realkah, odnosno gimnazijah učé.

Sklep kranjskega dež. zbora je dalekosežnega pomena. To je čitati v neznosnem obrekovanju nemških listov ter v veselju, katero odmeva od Hrvatov.

Hrvaški akademiki, poslanci, razne stranke in klubi ter uredništva opozicijskih listov, vsi pošiljajo v Ljubljano brzozjavne pozdrave zaradi omenjenega sklepa. Hrvaški časopisi pišejo navdušeno o tem pojavu ponovljenega pobratimstva, vzajemnosti med Slovenci in Hrvati.

„Hrvatski Narod“ piše k temu dogodku: „Hrvatski jezik v slovenskih šolah je znatni korak zblizjenju in zedinjenju Hrvatov in Slovencev. Pri tej priliki lahko spregovorimo o vrednosti takšnega zedinjenja.“

Vprašanje zedinjenja Hrvatov in Slovencev je življensko vprašanje našega naroda. Zedinimo li se — mogli se bomo braniti, a z božjo pomočjo tudi obraniti pred nemškimi, italijanskimi in mažarskimi navali; ne zedinimo pa se — rešitev je naša zelo negotova.

Zakaj negotova? Zato ker smo mi Slovenci in Hrvatje skupno preslabi in majhni napram velikemu nemškemu in italijanskemu narodu, katera sta nam huda soseda; a vsaki zase pa smo še za polovico slabšeji. A zakon v naravi je tak, da pogoltni veliki majhne, samo če so ti majhni res tako majhni in slabi, da morejo iti skoz goltanec velikega. No, bratje naši Slovenci, ki živijo popolnoma pomešani z Nemci, so baš tako veliki, da se morejo pregnati skoz goltanec silnega nemškega naroda.

Najnovejši korak, uvedbo hrvaškega jezika v slovenske šole, je zelo važen in pomemben. Zakaj nič nas ne more bolj zblizati nego jeden govor, a z jednim govorom jedna knjiga. Hrvaški jezik v slovenski šoli ni le samo znamenje naše sloge in jednodušnosti, katera že obstoji.

Ker vemo, da nam je samo v jedinstvu rešitev in zmaga, vroča je naša želja, da nam to jedinstvo tem preje pride.“

Slovanska vzajemnost in avstrijska diplomacija.

Grof Goluchowski in ljudje, ki so po njegovem biču dresirani, vtikajo včasih radi svoje krevljaste prste in nos tudi v notranje avstrijske zadeve, kot da bi imeli patent dresirati vso politiko z vlado vred po svoji tumpasto diplomatični teoriji. In tako vtikajo, kakor smo že rekli, svoj nos dostikrat tudi tja, kjer jih nič ne „peče“. In kjer ne morejo naravnost „komandirati“ pa s pomočjo kacega deželnega šefa — denuncirajo, seveda v prvi vrsti — avstrijske Slovane.

Organ ministerstva za zunanje zadeve je „Fremdenblatt“, tega ministerstva šef pa je grof Goluchowski; tako vsaj jih poznamo do zdaj; ženjalnega pa pri tem diplomatu do zdaj še nismo nič opazili, pač pa že par nerodnih skokov.

Ljudje okrog „Fremdenblatta“ so se koncem aprila zaleteli v deželni zbor kranjski, ker je pri razpravi o neobligatnih jezikih na ljubljanski realki omenjal nek poslanec, da bi bilo priporočati učenje hrvaškega ali ruskega jezika

vedno na jednem in tistem mestu čepeti. Včasih mi tako pride, da bi kar zbežala; posebno kadar oče pripovedujejo o svojem potovanju.“

„Zima se že pretrpi v mestu; poleti greste pa tako na deželo.“

„Ti si smešen, da si s tako malim zadovoljen. Kje smo pa bili? V dveh toplicah na Štajarskem in lani v Bledu, to se pač ne splača. Sama sebe ne zastopim, kaj me tako žene. So pač tisti ljudje srečni, kateri vedno potujejo in toliko sveta vidijo; tako postavim: Cigani.“

Ko bi se bilo Mirku le malo sanjalo, da je Marica tistega rodu, ki vedno potuje, ki je tako rekoč k večnemu potovanju proklet, potem bi jo bil zastopil; vedel bi bil, kaj jo tako od doma žene in tudi ona bi se bila umela.

„Tako, ti misliš, da so Cigani srečni, ker vedno potujejo; jaz menim, da ne. Cigani ne gredo vedno od kraja do kraja za zabavo, temuč ker morajo iti, ker nimajo svoje domovine kjer bi se naselili; torej si morajo na drug način svoj kruh služiti, največ z godbo. Pa tudi med drugimi potujočimi ljudmi je mnogo nesrečnih. Koliko je takih med njimi, ki bežijo pred svojo vestjo in pred pravično postavo v brzovlaku ali na parobrodu od dežele do dežele; koliko je

(francoski se že itak uči). Ko je deželni predsednik baron Hein na to izjavil med drugim, da „Gott sei Dank“ znanje ruščine pri nas na tej šoli še ni potrebno, je za to kost zgrabil brž „Fremdenblatt“ in očital dež. zboru kranjskemu — politično demonstracijo!!

„Saubere Leute!“ bi dejal Nemeč, in taki so ljudje okoli grofa Goluchowskega! Po mnenju teh ljudi bi se torej mi Slovenci ne smeli učiti v šoli ne hrvaščine ne ruščine, ne kacega drugzega slovanskega jezika, marveč bi morali iti vprašat poprej vselej dunajski „Fremdenblatt“ in njegove židovske urednike — denuncijante, v koliki meri smemo Slovenci slovansko vzajemnost gojiti in v praksi izvrševati. In niti deželni zbor bi se za šolsko uredbo, dokler bi dunajski domišljavi diplomatje tega ne odobrili, ne smel sam izreči! Če to stori brez vprašanja, je to — politična demonstracija! Bravo! — Kako so ti ljudje tam gori smešni! Žal, da ne zboruje državni zbor! Kako lepo bi se dala naši diplomaciji lahko krepka instrukcija o raznih pojmi. — Pangermansko rogoviljenje po celi avstrijski državi je našim diplomacijskim krogom deveta briga, če se pa kje med slovenskimi krogi čuje le beseda o slovanski vzajemnosti, pa že denuncira ves oficijelni aparat državi zveste ljudi, da prirejajo politične demonstracije! Ali si bomo mar mi Slovenci pri svojih kulturnih stremljenjih in potrebah iskati smeli političnih pravic na Dunaji med oficijelnimi Židi in špekulanti, in samo takrat se gibati smeli, ko bo zaradi razposajenega nemštva in italijanstva država v nevarnosti in pomoči potrebna! **Takrat ne bo Slovenec nikak demonstrant, pač pa dober zamašek za diplomatske avstr. nerodnosti, a da bi smel zbok slov. vzajemnosti učiti se slovanskih jezikov v šoli, to bi bilo po sodbi teh ljudij — izdajalstvo!** — Le žal, da ni pri nas ljudi, ki bi tako časnikarsko očitaje na primeren način osuvali, zlasti naša žurnalistika in pa deželni zbor sam! Ali si bomo pustili res vse dovoliti, se li ne pometa že povsod dovolj z nami?!

Celjske novice.

(Promocija.) G. Gustav Rostok, avskultant pri tukajšnjem okrož. sodišču, je bil dne 3. t. m. na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava.

(Premembe pri celjski pošti.) Premeščeni so praktikantje Herman Winkler, Gustav Schatzl in Ferd. Winter iz Celja v Gradec; iz Gradca pa pridejo v Celje Vladimir Kočvar, Peter Koberer in Milan Borštner.

(† Sodni svetnik dr. Amon Zhuber plem. Okrog.) Zadnji ponedeljek proti jutru je nagloma umrl svetovalec celjskega okrožnega sodišča pl. Zhuber. Otrpnile so mu ledvice. Služil je prvotno v Celju kot adjunkt, pozneje v Šoštanju kot okr. sodnik, in zdaj kot svetnik tukaj. Bil je rezek sodnik, včasih se je brž razdražil, slovenskemu uradovanju se je ustavljal na vso moč, kakor je

kikrat, kadar jej je kaj resnega pripovedoval. Od začetka ga je sicer zvesto poslušala, a nenkrat je zablisnilo nekaj v njenih očeh in iz vsega grla se je mu začela smejati. Večkrat je že sklenil, da ne bo nikoli več z njo govoril o rečeh, katere so njemu svete in resne; a ona ga je znala tako lepo prositi, da ji ni mogel odreči prošnje; vsakikrat pa je tudi pretrgala njegov govor z nekim divjim smehom. To ga je jezilo, a ni si mogel pomagati.

„Ah Mirko, ti ne veš, kako bi jaz rada potovala,“ pravi zopet Marica, ker je Mirko še vedno molčal. „Po morju bi se vozila od dežele do dežele. Oh to mora biti krasno, tako vedno od mesta do mesta leteti; kakor si človek želi! Jaz mislim, da bi celo življenje potovala.“

„Glej! saj ti je treba samo željo izreči in mati ti jo bodo spoznili, ker te tako radi imajo.“ reče Mirko in jo pogleda po strani.

Marica se mu glasno nasmeje.

„Menda misliš, da mi bodo kar hitro dali polno mošnjo denarja in rekli: Zdaj pa pojdi, kamor te srce žene, če jim razodenem, da bi rada potovala. Saj jih poznaš, da me ne pustijo od sebe, sami pa ne gredo nikamor. Ti si ne moreš misliti, Mirko, kako mi je to ostudno

takih, ki se vozijo od mesta do mesta in skušajo v hrupu sveta pozabiti nesrečo, katera jih je zadela in zdraviti dušne bolečine.“

Marica se je glasno nasmejala, a tako nekako čuden je bil njen smeh, da je bilo Mirka skoraj strah. Pogledal jo je žalostno srdito in jo hotel vprašati, zakaj se mu je smejala, a njegov pogled je srečal njene velike modre oči in molčal je nehote; njen pogled mu je segel do dna srca in mu pretresel vse ude. Kako moč je vendar imelo to dekle do njega!

Nekaj časa sta šla molčé dalje.

„Misliš, Mirko, da bi jaz šla kar tako sama po svetu?“ pravi zopet Marica s tihim glasom. „Nikoli ne, in če bi me še tako vlekle! — Ti bi moral z menoj, Mirko, s teboj bi šla povsod, kamor bi mi rekel, do konca sveta. Ti si mi tako dober; ti bi me znal varovati, da bi se mi nič hudega ne zgodilo; tebi bi zaupala, drugemu ne. Oh, Mirko —“ Hotela je še nekaj reči, a hitro je obmolknila in povsila oči. Potem zopet začne:

„Jeli, Mirko, da me ne boš zapustil. Jaz se čutim tako samo in zapuščeno in sirota bom, ko mi bodo starši umrli. Ali me boš zapustil? Ne, tega ne boš storil; reci da ne. Jaz te ne

sploh bil hud političen nasprotnik Slovencev. Dičilo pa ga je temeljito pravniško znanje in ko je bil on voditelj okr. sodišča v Celju, skrbel je za strog red in hitro izdelovanje opravkov tudi pri pomožnih uradnikih in služabnikih, kakor je tudi sam naglo in točno vse reševal. Odkar je odšel k okrožnemu sodišču, pogrešamo pri celjskem okrajnem sodišču krepkega in energičnega vodstva, posebno pri pisarniškem osebju, o katerem so pritožbe splošne. Naj počiva v miru!

(Jour-fix „Celjskega Sokola.“) V soboto dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer priredi „Celjski Sokol“, svoj društveno zabavni večer v „Narodnem domu“. Med drugimi točkami nastopita priljubljena komika gospoda Perdan in Salmič v dvospevih s spremljanjem na glasoviru. Sodeluje tudi „Celjsko pevsko društvo“.

(Uradne ure pri davkarjih.) V državnem zakoniku z dne 11. aprila 1899 se objavlja naredba finančnega ministerstva; vsled iste naredbe so se premenile poslovne ure pri vseh davčnih uradih na Štajarskem od 11. maja t. l. sledeče: Poslovne ure davkarij imajo redno obsegati ob delavnikih čas od 8.—12. ure predpoldne ter od 2.—6. ure popoldne; ob praznikih od 8.—12. ure predpoldne. Blagajniška opravila pa nehalo v teh uradih v delavnikih ob 5. uri popoldne, v praznikih ob poldvanajstih opoldne. Na Božič in po nedeljah se izplačujejo le plače, aktivitetni prejemi in pokojnine, ki bi lahko zapadle, sicer pa ob omenjenih dneh davkarije ne poslujejo, temuč ostanejo zaprte.

(Na naših poštah so — rusofili!) „Celjsko pevsko društvo“ je poslalo dne 23. aprila t. l. vabilo g. dr. G. v Ruše pri Mariboru. Vabilo je prišlo dne 25. v — Varšavo, in še le dne 1. t. m. v Celje z uradnim pristavkom „M. Rast.“ Gospod od tam pa nas tolaži, naj se temu nič ne čudimo; zakaj že čestokrat so poslali naši objestni nemški uradniki v Ruše namenjena pisma v — Moskvo. Ko bi ne vedeli za vzdihovanje našega nemškega uradništva po Berlinu, pa bi res mislili, da teži isto v — Moskvo. Ker pa se ne sme uradnik nagnjevati ne tja ne sem, ozdraviti bo treba Nemce na naših poštah od enakih demonstracij. — Ta slučaj bomo priporočili tudi poštneemu ravnateljstvu. Dajte nam slovenskih uradnikov!

(Tako se nismo dogovorili!) Ponesrečena mestna klanica, pri kateri je naraslo vsled podiranja več stroškov nego z zidanjem, še mestne očete vedno vznemirja, t. j. vznemirja jih le visoka svota, kako jo bodo pokrili. Zanašajo se namreč zadnji čas, da bo politična oblast tudi okoličane prisilila njihovo klanico rabiti in pri našati visoke pristojbine. Ob enem pa so pritegnili oni kos okoliške občine, kjer se nahaja njihova uzor naprava, v mestno občino. Okoliški Slovenci, ki smo sicer strogo ločeni od mestnih naprav, odklanjamo hvaležno to najnovejšo dobroto. Za pripravo k 68 tisočakom, katere je

„vzidalo“ mesto v svojo klanico, bi bili seveda mi ravno dobri.

(Celjski odsek „nemško-avstrijskega planskega društva“) deluje tako plodno, da letos osrednje društvo od njega še število članov ni moglo zvedeti, nego je v izkazu za Celje postavljen — vprašaj. Vendar si to društvo še vedno svoji nekakšne pravice do naših slovenskih gor in planin. Načelnik celjskemu odseku je dr. Janez Stepischnegg, kateri pa je zgubil zadnji čas vsak zmisel za „naravne lepote“; zakaj pustil je „prostovoljno“ celó svoje romantično bivanje na skalnati vili ter se naselil v zaduhli mestni ulici. Na skali je bil baje v nevarnosti, da se mu pljuča preveč razširijo ter da postane — dalekoviden. Lastnica vile pa je postala še prej — dalekovidna.

(Porotne obravnave.) Dne 2. t. m. sta bila na obtožni klopi Anton in Jožef Komar iz Spodnje Rečice v Savinski dolini. Prvi je bil obtožen, da je dne 1. januarja t. l. pričakal oborožen z gnojnimi vilami večjo družbo, katera se je vračala iz Kolenčeve gostilne. Drugi so se pravočasno izognili, le Mihael Vrtačnik, vojak na dopustu, približal se je mirno v temi stoječemu Komarju, dobil v istem trenutku silen sunek z vilami v glavo, da se je pri priči smrtno zadet zgrudil na obraz. Porotniki so spoznali Antona Komarja krivim hudodelstva uboja, na kar ga je sodišče obsodilo v 6letno težko ječo. Jožefu Komarju se ni mogla dokazati sokrivda, zato je bil oproščen.

Spodnje-štajarske novice.

(Deželni zbor štajarski.) V seji dne 2. t. m. bila je na dnevnem redu razprava o ljudskem šolstvu. K poročilu je pristavil referent poslanec Fürst, naj dež. odbor prevdari, koliko bi se dalo ugoditi željam za znižanje šolske dobe. Deželnemu zboru je došlo 57 prošenj za znižanje šolskega obiska od osem na šest let. Prošnje so se zavrnile, ker dež. zbor ni kompetenten. Dež. odbor se poziva, da stori potrebne korake, da bodo otroci, ki uživajo olehčave v šolskem obisku, obiskovali vsaj strokovne kmetijske tečaje. — V seji dne 3. t. m. so bile na dnevnem redu deželne železnice ter delitev tržke občine Vuzenica. Proti delitvi sta govorila stvarno in prepričevalno poslanca Vošnjak in dr. Rosina. V seji dne 4. t. m. je dokazoval posl. Ornig potrebo železnične zveze Macelj Ptuj Fehring ali pa Feldbach. Predlog se sprejme. V seji dne 5. t. m. razpravljalo se je o dež. kmetijskih zavodih in poskuševališčih. V svrhu sadjereje sprejme se predlog, da ima dež. odbor delovati pri vladi na popolno prepoved uvažanja svežega sadja iz Amerike. V seji dne 6. t. m. priporoča poslanec dr. Jurtela v imenu dež. kulturnega sveta uvrstitev okrajne ceste II. razreda od Šoštanja, čez okraj Vransko in Gornjigrad do dežeine meje med okrajne ceste I. razreda. Ako se to zgodi,

prevzame gornjegrajski okrajni zastop v svoje oskrbovanje cesto Ljubno-Lučje-Solčava kot okrajno cesto II. razreda. Isti poslanec stavi tudi v imenu vinorejskega odseka naslednji predlog: Štajarskemu dež. odboru naj se naroči z začetkom leta 1900 ustanoviti viničarsko šolo z navadnimi tečaji v okraju Ljutomer. Sprejeto.

(Župnijski izpit) so napravili pretečeni teden čč. gg. kaplani Časl Franc, Jodl Ivan, Kostanjevec Jos., Pernat Anton, Šebat Anton in Zdravec Peter.

(Novomašniki v lavantinski škofiji.) Letos bodo posvečeni v mašnike naslednji gg. četrtoletniki: Bratušek Franc od Sv. Barbare pri Borlu, Kramaršič Alojzij iz Šmartna pri Litiji, Krener Rudolf iz Laškega trga, Lovrenko Fr. od Sv. Lenarta pri Vel. Nedelji, Malajner Karol iz H.č., Musi Alojzij iz Vranskega in Požar Alfonzij iz Celja. Tretjeletniki pa gg.: Gašparič Anton od Sv. Antona v Slov. Goricah, Kociper Anton iz Ormoža, Lorenčič Vinko od Sv. Jurja v Slov. goricah, Pšunder Ferdinand od Sv. Magdalene pri Mariboru in Vogrin Jan. iz Negove.

(Osebnosti.) Poštni asistent E. Mation-schek je premeščen iz Zidanega mosta v Celovec, Rudolf Hallada pa iz Radgone v Bruck o. M.

(Lenkovo maščevanje.) Bivši učitelj v Grižah in v Št. Petru, g. Andr. Žmavo, zeló vnet sadjar in strokovnjak v kmetijstvu sploh, biva že sedaj drugo leto na višji sadjarski in vinarski šoli v Klosterneuburgu. Od pičle svoje plače podučitelja plačevati mora še sam svojega namestnika. Letos je prosil dež. odbor podpore, da dovrši študije. Lenko pa predlaga iz osebne in politične mržnje odklonitev prošnje, kar se je tudi zgodilo. Grda nemška nestrpnost!

(Podruž. sv. Cirila in Metoda na Vranskem) ima svoje letno zborovanje dne 14. t. m. ob 6. uri zvečer v gostilni „Slovan“. Dnevni red: 1. Poročilo starega odbora. 2. Vpisovanje novih udov. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti.

(Veselica na Vranskem.) V prid podružnice sv. Cirila in Metoda, priredi „Narodna čitalnica“ na Vranskem dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni „Slovan“ veselico s petjem, igro: „Eao uro doktor“, citranjem ter plesom. Vstopnina za osebo 30 kr.

(Iz Šoštanja) se nam piše, da je notranje društveno življenje na vseh koncih in krajih zadremalo. „Šaleški škrjančki“ molčijo vkljub prijetni pomladi. Čitalnica sameva, družba sv. Cirila in Metoda pričakuje po jednokratnem letnem zborovanju povsem mirno „prihodnjih reči“. Mladi „Sokol“ že skoraj jetično omedleva pod prahom rekurzov. Samo trobenta „fajerbera“ oglašja se še proti večeru in kliče svoje zveste Tevtonce na „straž' in boj“. Gospodarsko življenje ni nič boljše. Konsumno društvo ni spolnilo stavljenih nad, ter se bo najbrž samo sebe — „konsumiralo“. Nobene brige, nobene organizacije. K sejam bolniške blagajne, kakor tudi obrtne zadruge ne pride niti za sklepčnost po-

pustim in prej bodo meni življenje vzeli kakor tebe iz mojih rok iztrgali.“ Pri zadnjih besedah, katere je govorila s strastnim glasom, je stiskala Mirku roko, oči so se ji živo svetile in srce ji je bilo glasno, nemirno.

„Odpusti mi, moj dragi Mirko, če sem te razžalila!“ nadaljuje s čisto premenjenim, prosečim glasom. „Mirna bom in ubogljiva, da ne boš hud na me. Stregla ti bom z vsemi močmi in ti spolnila vsako željo, samo da me boš rad imel.“

Mirko je molče šel zraven Marice, srce mu je utripalo od sladosti; vsaka njena beseda mu je donela po ušesih kakor angelsko petje; mislil je, da je v raju in najraje bi se bil vzpel kvišku tja v zračne višine od same sreče. Tako še ni slišal Marice govoriti. Z gorečim pogledom je zrl v njene mile modre oči, v katerih so bila razkrita vsa njena strastna čustva, v katerih je odsevala vsa njena plamteča ljubezen do njega. Govoril bi bil rad in ji razodel, kako neskončno, neizrečno srečen da je, a ni mogel spraviti pri pravne besedice iz sebe. Slastno je pilo njegovo srce njene sladke besede in mile poglede. Srce mu je bilo prepolno, da bi bil mogel svoje čute izraziti.

„Ti molčiš, Mirko? Ti ne maraš za me? Ali kje drugje blodijo tvoje misli? Gorje ti potem! Mlode življenje je tvoje in če je boš zavrgel, boš

tudi ti končal.“ Z globoko strastjo je govorila te besede in oči so se ji iskrale. Mirko se je stresel. Že zopet je stopilo tisto divje strastno bitje na dan.

„Marica, molči! Na ulici sva in lahko bi naju ljudje slišali,“ reče Mirko s tresočim glasom. „Vrniva se domov, Marica!“

Mračilo se je že in noč se je bližala. Marica se je na Mirkove besede ozrla okoli sebe; potem je molče šla poleg njega. Prsi so jej burno plale. Mirko jo je mirno poslušal, a odgovora ji ni dal; povedala mu je, kaj čuti, a on je molčal. To jo je razburilo, to jo je bolelo in trgalo v prsih do obupa. O, ta Mirko, katerega ljubi tako strastno goreče, morda ne mara za njo! Maščevanje je sklenila v svojem razburjenem srcu, tisti, kateri je znabiti svoje srce daroval, in tudi njemu, če jo bo pustil v nemar.

Noč se je hitro naredila in v veži Migoličeve hiše je bilo skoraj popolnoma temno, ko sta se Mirko in Marica vračala domov. Stoprav ko sta stopila čez prag v temno vežo, jima pride velik, čuden mož naproti. Toliko sta mogla razločiti, da je bil visoke, koščene postave in v precej slabi obleki; dolgi razmršeni lasje so mu viseli izpod klobuka po čelu; oči so se mu svetile kot dva plamena, ko je zagledal dva spre-

hajalca, ki sta stopila v vežo. Nekaj nerazumljivega med zobmi mrmraje stopi pred Marico, se pripogne in jo natanko, a z nekim strahovito zlobnim smehom, pogleda v obraz. Marica se ustraši in se oklene Mirkovih rok, zakriči od strahu in hitro plane naprej. Mirko je preplašen pogledal čudnega moža in vprašal Marico:

„Kaj ti je, Marica? Saj ni nič hudega.“ Misli je, da je kak delavec, ki je imel v hiši kaj opraviti. A Marico je bilo vedno še tako strah, da ji je mrzel pot stopil na čelo in po stopnicah gredé se je večkrat ozrla nazaj, če ne gre tujec za njima; tako grdo jo je pogledal, da se je skoraj zgrudila na tla.

Ko sta odšla Mirko in Marica v prvo nadstropje, stopi tuj mož med vežne duri in zadovoljno govori s seboj: „Marica, Marica; mora biti prava! Lepa, brhka deklica; kako se me je ustrašila! Kdo je le ta mladi mož, ki jo spremlja? Morda njen ženin; bo ženitovanje, haha, ko bi mene ne bilo.“ Svetilnica na ulici je obsevala njegov zarjaveli obraz; oči so se mu svetile in zadovoljno se je smehljaj. Če se še dobro spominjamo, imamo pred seboj starega Cigana, ki je pred osemnajstimi leti bil pri Migoliču, očeta gospodične Marice. Kmalu izgine iz mesta.

(Dalje prihodnjič.)

trebnih članov. Nasprotno pa se Slovencem sovražna stranka skrbno organizuje ter dela s polnim strojem. Pridno se že pripravlja za prihodnjo volitev.

(Nestrpljivost nemškega uradnika.) V Rimskih Toplicah ima železniško postajo Nemeč, ki ne le, da ne zna nič slovenščine, ne pozna tudi najrevnejše olike in svoje uradniške dolžnosti napram občinstvu, še prav surov je in razžaljiv. Pretečeni teden ga je nagovoril slovenski potnik pri blagajni slovensko. Že sama slovenska beseda ga je raztogotila, da je začel prav robato metati psovke „windisch“. Mirnemu in dostojnemu Slovencu takšno vedenje javnega uslužbenca ni šlo v glavo ter ga je vljudno zavrnil, zahtevajoč ob enim pritožno knjigo. To pa je šele Germana prav razjarilo. V eni sapi je kričal nad prestrašenim potnikom, da ga pusti takoj odpeljati, če ne bo nemško govoril. Strašno žalostno je, da se moramo dan na dan s takimi nemškimi pritlikavci baviti. Mi ne storimo tega zaradi osebe — deset takšnih privandrancev še naše besede ne zasluži — toda gre tukaj za naše pravice od javne naprave in njenih činovnikov. Zatorej mora zvedeti vsako tako zlobnost višja oblast!

(Samomor.) Na Zidanem mostu se je ustrelil v nedeljo dne 7. t. m. pisar R. Pec. Hodil je že par dni klavern okoli, gotovo je bil bolan na umu.

(Za železnico Grobelno-Slatina do deželne meje) pripravljen je štajarski dež. odbor prispeti 400.000 gld., ako bo dotična delniška družba jamčila za zvezo s hrvaškimi železnicami ter naloženi kapital ne bo presegel svoto 1.250.000 gld. A ravno to je najtežja točka, kdo bo zidal progno od meje pa do zveze hrvaške železnice?

(Zgubil se je) pred dvema mesecema petnajstletni, nemi Franc Zdolšek iz Bobovega pri Ponikvi. Na čelu ima majhno jamico. Potika se po raznih krajih Spodnje Štajarske. Kdo izve njegovo bivanje, naznani naj občinskemu uradu na Ponikvi ob juž. železnici. Deček zna svoje ime podpisati.

(Posojilnica v Slatini.) Računski zaključek za petnajsto upravno leto 1898 kaže: Pristopilo je 20 zadružnikov s 33 deleži, izstopila sta dva z dvema deležema, ostalo je 379 zadružnikov s 496 deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 27, uničilo pa 17, obstoji torej 95 knjižic za 21.954 gld. 99 kr., in iznaša povprečna vloga 231 gld. 10 kr. Posodilo se je na novo 32 zadružnikom, 14 zadružnikov je pa posojilo popolnoma vrnilo, dolžnikov je torej 325, ki dolžujejo skupaj 28.079 gld. 31 kr. ali povprek 86 gld. 39 kr. Čistega dobička je bilo 487 gld. 35 kr., kateri se razdeli po sklepu občnega zbora tako le: Za dobrodelne namene 200 gld. Ostanek 287 gld. 35 kr. se pridene rezervni zakladi, katera iznaša 3025 gld. 50 kr., in bode torej narasla na 3312 gld. 85 kr.

(Pri Sv. Emi) so si ustanovili čitalnico. Naj bi vspevala!

(Ormoška čitalnica) priredi dne 14. majnika t. l. v svojih prostorih gledališki večer ter se uprizorita šalorigri „Zakonska sol“ in „Blaznica v prvem nadstropju“. Na vabilih naznanjena igra „Servus Petelinček“ morala se je zbok ovir opustiti. Vstopnina: stojišča 15 kr., sedeži 30 kr. — Začetek ob 7. uri zvečer.

(Viničarska šola v Ljutomeru.) V deželnozborski seji dne 6. maja t. l. sprejel se je predlog poslanca dr. Rosine iz Ljutomera, da se ustanovi tam viničarska šola. Nekateri listi so poročali, da se bode na tej šoli podučevalo v nemškem jeziku. To pa ni resnično. Učilo se bode slovenski, sicer ne iz ljubezni graške gospode do slovenščine ampak zato, ker to drugače mogoče ni. V tem smislu podpirali so ta predlog z ozirom na lastno potrebo tudi nemški posestniki goric. To v pojasnilo.

(Kmetijsko zadrugo in posojilnico) so ustanovili v Križevcih na Murskem polju.

(Sv. Magdalena pri Mariboru.) Odbor za zidanje nove farne cerkve naznanja, da se je srečkanje efektne loterije od 15. maja preložilo na 31. avgusta t. l.

(Rano je pričela!) Že skoraj pred 14 dnevi imeli so točo niže Maribora do hrvaške meje.

Škode sicer ni mnogo napravila, toda — navadila bi se lahko!

(Sadjereja na Štajarskem.) Pohvalno pričevalo za umno sadjarstvo zadnjih desetletij je pač izkaz, da se je leta 1895 izvozilo iz Spodnje in Srednje Štajarske 537.235 met. stotov svežega sadja v vrednosti — 5.607.000 gld!

(Štajarske deželne železnice.) Naša dežela ne more biti s svojimi železnicami nič kaj zadovoljna. Železnica Celje-Velenje je imela leta 1896 še 197.900 gld. dohodkov, l. 1897 pa le 135.103 gld. Čisti prometni dohodki znašajo pri tem le 55.223 gld., dočim so znašale potrebščine 114.000 gld. tako, da se je moralo 58.777 gld. pokriti od poročstva. Najslabše je zopet z železnico Konjice—Poljčane. Ta je imela dohodkov le 12.947 gld. nasproti stroškom 16.176 gld. ter obrestim za naloženi kapital 14.505 gld. Deželni zaklad je vsled tega obremenjen na novo k prejšnjim za 11.407 gld. Pri razpravi o dež. železnicah v deželnem zboru pripomnil je po pravici poslanec baron Rokitsky, da je edini dohodek železnice Poljčane-Konjice najemuina za košnjo ob železničnem tiru. Vsega skupaj je zgubila Štajarska pri svojih železnicah leta 1896 in 1897 vsoto — 156.145 gld. 23 kr. Lepo gospodarstvo!

(Deželni zavod za gluhome v Gradcu.) kateri obstoji od leta 1863, je imel v pretečenem šolskem letu 142 gojencev, in sicer 65 dečkov in 77 deklic. Večji del gojencev je bilo v zavodu na oskrbi.

(Zažigalnica mrličev v Gradcu.) Dunajsko društvo za zažiganje mrličev je vložilo pri graškem mestnem svetu prošnjo, da se mu dovoli postaviti v Gradcu zažigalnico, (crematorium.) Mestna občina je za stvar zavzeta, če bo le tudi vlada zadovoljna.

(Nova pošta pri Mariatrost.) Odkar vozi iz Gradca v Mariatrost električna železnica, pokazala se je potreba pošte, katero bodo tudi ustanovili. Največ posta bode imela z — razglednicami.

(Čemu je slovenski groš dober?) Razun kopališč in letovišč, katera Slovencem bore malo koristijo, vzdržuje dežela Štajarska v Gradcu tudi deželno jahalnico, drsališče, telovadnico itd. Vse te naprave so le za nemško birokracijo in slovenski kmet se lahko čudi, kako da si drznejo gospoda za take zabave njegov denar porabiti. Posebna drznost pa je, da je deželna telovadnica na razpologo nemškonacionalnim telovadnim društvom.

Druge slovenske novice.

(Imenovanje) Stolnim kanonikom je imenoval kranjski dež. odbor č. g. dekana in deželnega poslanca F. Kajdiža.

(Osebna vest.) Davčni oficijal R. Lindtner je imenovan kontrolorjem, pristav Iv. Oswald oficijalom, praktikanta A. Sedlak in Iv. Stahelj pristavoma.

(XXXIV. redni občni zbor „Slovenske Matice“) se vrši v sredo dne 24. maja t. l. ob petih popoldne v mestni dvorani v Ljubljani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov ogovor. 2. Letno poročilo tajnikovo o dobi od 16. aprila lani do 15. maja letos. 3. Poročilo blagajnikovo o računskem sklepu za l. 1898. 4. Volitev treh računskih presojevalcev (§ 9 a) dr. pravil. 5. Poročilo blagajnikovo o proračunu za l. 1899. 6. Dopolnilna volitev društvenega odbora. 7. Samostojni predlog društvenega odbora, naj se za izdavanje „Stenskega zemljevida slovenskih pokrajin“ dovoli potrebni izredni kredit. 8. Posamezni nasveti in predlogi.

(Kranjska kmetijska družba) je dobila za tekoče leto naslednje državne podpore: za družbino sadno šolo 300 gld., za nakup bakrenega vitrijola in peronospera brizgalnic 1000 gld., za povspesevanje sadne kupčije 200 gld., za nakup plemenskih bikov 2000 gld., za povzdigo ovčereje 300 gld., svinjereje 500 gld., čebeloreje pa 150 gld.

(Ljubljanske novice.) Od tam se nam poroča 8. maja t. l.: Včeraj je padla zadnja nemškutarška podrtija v Ljubljani: „Gasilno društvo“ je obhajalo zjutraj god sv. Florjana svojega zaščitnika s sv. mašo, potem pa se je vršil na starem strelišču letni občni zbor, na katerem so narodni gasilci, kojih je večina, vrgli ven stari

nemškutarški odbor, ki je do zdaj onečaščal narodnost našo v slovenskem središču. Slovenski gasilci so izvolili nov odbor z narodnim načelnikom Striceljem, pri tem pa postopali tolikanj lojalno, da so še prejšnjemu nemškutarstvu nekoliko — pokadili. — K pomladanskim vojaškim vajam je prišlo danes v Ljubljano k tukajšnjemu bataljonu 17. peš polka 390 rezervistov in nadomestnih rezervistov, dne 29. t. m. pa jih dojde še 350. — Sneg, kojega je padlo dne 5. t. m. po Kranjskem od 1—3 črevlje, je napravil po gozdnem in sadnem drevju obilo škode. Zdaj ga je solnce že večinoma pobralo, le še po gorovju ga leži nekaj. — V Ljubljani prično graditi prihodnji mesec dve veliki stavbi, namreč: justično palačo in mestni dvorec. Mestna občina pa prične tudi v kratkem z zgradbo svojih nameravanih poslopij: deklško ljudsko šolo, ubožnico i. dr., tudi razširjenje mestne elektrarne je že v tiru; lani dodelana javna in zasebna poslopja so zdaj ometavajo in snažijo, da bodo do jeseni popolnoma dovršena. — Dne 18. maja t. l. bo volitev župana. Ime in delovanje dosedanjega župana pač ne potrebuje reklame pri nobenem treznem in razsodnem človeku, ki ga količkaj pozna, vsaj bi bil za Ljubljano uprav udarec in to občuten udarec, ako bi ga zgubila! — Zoper izseljence v Ameriko, ki še niso zadostili vojaški dolžnosti, odredila je deželna vlada kranjska strogo postopanje in vse potrebno ukrenila, da se to prepreči, zapeljivi agentje pa zasačijo in kaznujejo!

(Vseslovenski shod kršč.-soc. delavcev v Ljubljani) vrši se dné 28. maja 1899. Tovariši, prijatelji krščansko-socijalne organizacije! **Že lani smo hoteli pokazati na sijajen način svojo neomejeno in neomajano udanost do našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. o njegovi petdesetletnici vladarstva.** Toda eden izmed privržencev tiste rdeče internacionale, zoper katero se borimo tudi mi, nam je zlobno preprečil prelepo slavnost. Toda mi ne odnehamo! Lani nismo mogli, zato hočemo pa letos pokazati dne 28. maja svojemu premilemu vladarju, varuhu delavskih stanov, svojo otroško ljubezen in vdanost. Delavski stanovi so v naših deželah silno zaočali v napredku. Čas je, da se ganemo; pri shodu se hočemo resno pogovoriti in določiti, kako naj se uredi znanprej skupna organizacija vseh slovenskih krščansko-socijalnih delavcev v obrambo in dosego svojih pravic. — Binkoštni prazniki so prazniki ustanovitve sv. katoliške cerkve; nedeljo potem pa bode praznik ustanovitve zveze vseh slovenskih krščansko-socijalnih delavcev. V javnem življenju naše države še vedno vladajo mnoga pogubna načela. Dokler ne izginejo zadnji sledovi teh načel iz javnega življenja, ubogi delavski stanovi ne bodo gledali boljših, srečnejših dni. Na shodu dné 28. maja se bode organizovali vsi slovenski krščansko-socijalni delavci v odločilni boj zoper vsa pogubna načela. Skupno hočemo bojevati ta boj na celi črti. Dokler ne zmagamo, tudi ne odnehamo! Ta dan se bode blagoslovila tudi naša zastava. Ta nas bo znanprej vodila v boj za načela krščanske ljubezni in krščanske pravičnosti. S tem vas, dragi tovariši, in vse cenjene prijatelje slovenske krščansko-socijalne organizacije vabimo k shodu. Pridite! Z Bogom na delo za krščansko ljudstvo!

(Romanje v sveto deželo s Kranjskega.) Dozdaj se je oglasilo blizu 250 udeležnikov. Premožnejšim krogom je prilika dana za razmeroma ne visoko ceno ogledati si te kraje.

(Občina v Selcih) je izvolila gospoda dež. glavarja Otona pl. Detelo za svojega častnega občana.

(V Kranju) so zaprosili za podržavljenje svoje pošte. Vlada je prošnjo odklonila, češ, finančne razmere kaj tacega ne pripuščajo.

(Ognjegasno društvo) so ustanovili v Sodražici. **(Radeče pri Zid. mostu.)** Dne 9. t. m. pogorel je valčni mlin tukajšnjega posestnika in radeškega župana Viljema Brunschmida. Škoda se ceni na 4000 gld. Zavarovan je bil menda za 1600 gld.

(Po Dolenjskem) napravil je zadnji sneg in mraz veliko škode na sadnem drevju in vinški trti. Kmetovalci so po nekod skoraj obupani.

(Koroški dež. zbor) je dovolil 10.000 gld. za prispevek dežele k spomeniku pokojne cesarice Elizabete v Genevi.

(Romanje na sv. Višarje) se je začelo letos dne 11. t. m. Zadnja železniška postaja za vožnjo na Višarje se je imenovala do sedaj Žabnica, v bodoče pa se imenuje Žabnica-Višarje.

(Vas zgorela.) Vas Klebas v Leški dolini na Koroškem je uničil požar dne 30. m. m. Zgorelo je 16 poslopij in 19 glav živine.

(V Beljaku) zidajo zelo obsežno poslopje za obratno ravnateljstvo drž. železnice. Več laških zidarjev je praznovalo 1. majnik. Ko so jim zato drugi dan odpovedali delo, pridružili so se jim še drugi tovariši, tako, da je začelo štrajkati nad 300 delavcev.

(Za slovenske šole v Trstu.) Tržaški Slovenci so vložili svojedobno na namestništvo rekurze proti mestni občini, ker se ista brani ustanoviti v mestu eno slovensko šolo. Namestništvo je odbilo rekurz, češ, da je za šolske potrebe tržaških Slovencev dovolj preskrbljeno s slovenskimi šolami po — okolici. S tem se je tudi c. kr. vlada postavila nasproti Slovincem na stališče — preziranja. Tržaški Slovenci pa sedaj vsaj vedo, pri čem da so na — zgoraj.

(Za železnico Trst-Poreč) je podelil minister za železnice že dotično koncesijo.

(Istrski dež. zbor) je kakor mrtev, odkar ni v njem hrvaških in slovenskih poslancev. Galerije so večidel prazne, pa tudi poslancev komaj čakajo toliko, da so sklepni. Italijanski „gospodi“ v zbornici in na galerijah je le za demonstracije, kar pa so jim slovanski poslanci s svojim izstopom preprečili.

(Občina Pazin se ne razdeli.) Istrski Italijani so že lansko leto v dež. zboru sprejeli načrt za razdelitev pazinske občine, ker ne morejo preboleti, da imajo Hrvatje občinsko upravo v svojih rokah. Cesar pa njihovega načrta ni potrdil. Enaka usoda morala bi zadeti tudi naše srborite nemškutarje v Vuzenici in na Slatini.

(Nova postaja.) V Moši med Gorico in Korminom se ustanovili malo postajo južne železnice.

Razpis častnih nagrad.

„Češko-slovenski spolek v Pragi“, pod predsedstvom velikega prijatelja naroda slovenskega in zlasti slovenskega učiteljstva, g. Jana Legota, je sklenil v svojej seji dne 16. sušca t. l., da bode podpiral slovensko slovstvo in sicer spise za mladino, s častnimi nagradami, izrazujoč prepričanje, da je mogoče narod odgojiti v čitateljski narod le potom dobre in obilne knjižnice za mladino.

V to svrhu je določil primerne nagrade ter poveril „Zavezo slovenskih učiteljskih društev“, da stori vse v to potrebne korake.

Radostno objavlja podpisani direktorij ta plemeniti ukrep naših bratov Čehov ter razpisuje s tem:

dve častni nagradi po 100 in 50 K za najboljše mladinska spisa, obsežajoča najmanj 2½ tiskovne pole.

Spisi morajo biti izvorni in primerni otroškemu duhu. Rokopise je poslati predsedništvu „Zaveze“ do 1. oktobra t. l.

Pisateljevo ime je priložiti na posebnem zapečatenem listu.

Častne nagrade se bodo izplačale takoj po razsodbi gg. ocenjevalcev. Vrhutega dobi pisatelj za svoje delo tudi navadno pisateljsko nagrado po dogovoru z „Zavezo“.

Direktorij „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani, dne 16. aprila 1899.

Tajnik: Predsernik:
Drag. Česnik L. Jelenc.

Druge avstrijske novice.

(Državni položaj.) Finančni minister dr. Kaizl se je povrnil iz Prage, ne da bi bil dovršil svojo misijo. Čehi so njegovo posredovanje gledé jezikovnega zakona odbili. Po vedenju čeških strank mora se soditi, da smatrajo Čehi le sebe poklicanim, da se jim uredi jezikovno razmerje; nočejo pa ničesar vedeti o tem, da bi bile enakih pravic deležne tudi ostale avstrijske kronovine. Ta ozkosrčnost presedati mora končno tudi vladi. Vsled tega nesporazumljenja se govori in piše mnogo o krizi na desnici ter v — ministerstvu. Dr. Kaizl baje odstopi, ker ni mogel doseči svojega namena, a tudi grof Thun da bo primoran iti, ker ni spolnil, kar je bilo pričakovati od njega.

(Deželni zbori) se zaključijo najpozneje do 23. t. m., ker se dne 24. ali 25. že skliče izvrševalni odbor desnice.

(Ministerska posvetovanja) so se vršila te dni v Budapešti med avstrijskimi in ogrskimi ministri pod predsedstvom cesarja in kralja. Od avstrijskih ministrov so bili navzoči grof Thun, dr. Kaizl, baron Dipauli in grof Goluchowski.

(Nemški poslanci v češkem dež. zboru) ne zgubijo svojih mandatov v kljub odsotnosti. V predzadnji seji je predlagal deželni glavar, naj se v tem oziru zbornica odloči, toda češki poslanci so bili večinoma za to, naj se stvar preloži in prevdari; zakaj baš sedaj bi ne bilo dobro duhove še bolj razburiti. Odstopiti bi morali namreč tudi nemški dež. odborniki, a Čehi nočejo biti brez vsake kontrole Nemcev.

(Češki izletniki v Bosni in Hercegovini.) Jutri dne 13. t. m. pride v Mostar večja družba odličnih čeških turistov. Mostarsko meščanstvo pripravlja ljubljnim gostom srčen sprejem. Izletniki so bili na Reki, v Zadru, Splitu, južni Dalmaciji, Cetinju ter se sedaj vračajo prek Bosne in Hercegovine ter Zagreba v Prago. Med izletniki je več znanstvenikov in umetnikov, ki bodo ta izlet porabili v svoje stroke, da se utrdi slovanska vzajemnost med severnimi in južnimi brati.

(Kako mislijo Ogrji o federalistični uredbi Avstrije?) Vedno se je mislilo, da bi Mažari hudo nasprotovali večji narodni samostojnosti, upravi avstrijskih kronovin po dotični narodnosti. Na Mažare se je tudi vselej izgovarjala avstrijska država, če se je pojavila zahteva, naj se kronovine razdelé po narodnostih, češ, potem bi bila tudi Ogrska prisiljena v to z ozirom na razne nemažarske narode. Nek odločilen mažarski poslanec je odgovoril na omenjeno vprašanje, da Mažare prav malo briga, kako si Avstrija uredi svoje kronovine. Nemška pač Avstrija nikdar biti ne more; zakaj dve nemški državi v Evropi nimata prostora.

Ogled po širnem svetu.

(V Bolgariji) so se vršile preteklo nedeljo volitve v sobranje. Vladna stranka si je priborila precejšnjo večino z — nasilnim pritiskom.

(Zaradi Dreyfusove zadeve) odstopil je sedaj že osmi francoski vojni minister, Freycinet. Kmalu se izreče pri komorah kasacijskega sodišča krivda ali nekrivda Dreyfusa. Rarburjenje duhov se bo tačas neznosno poostrilo in tega se je najbrž zbal 71letni Freycinet. Naslednik mu je Camill Krantz, dosedanji minister javnih del.

(Tekmovanje med Rusijo in Angleško.) To sta dandanes gotovo najvplivnejši velevlasti. Vsaka svetovna akcija je v njunih rokah. Ostalih velevlastij se pri tem ne bojite; pač pa pazite medsebojno na vsak korak. Rusija strogo kontrolira vsako angleško podjetje, angleška stori isto napram Rusiji. Diplomatični spretnosti obeh velesil pa je pripisovati, da še nista v nobeni točki prišli občutno navzkriž. Bo pač to tudi v bodoče mogoče, je skoraj zanikati. Preveč se dotikate v velikih gospodarskih vprašanjih, tako na Kavkazu, v Mali Aziji in v Kini. Gledé Kitajske sta podpisali ravnokar vzajemno pogodbo, v kateri se zaveže Rusija, da ne bo zidala železnic v Jangtse dolini, Angleška je obljubila isto zastran Mandžurije. Toda koliko časa bo trajala ta nevtralnost!

(Iz Filipin) so prišli v Novi Jork odposlanci ustaša Aguinalde, kateri so formalno pripoznali vrhovno oblast Zedinjenih držav nad Filipinami.

Dopisi.

Sv. Martin v Rožni dolini. Pokanje topičev naznanjalo je dne 6. in 7. t. m. prebivalcem Rožne doline in drugim, da se ima goditi dne 7. t. m. nekaj posebnega, nekaj izvanrednega. In po pravici, omenjeni dan napravili smo Šmartenčani v kulturi velik korak naprej, položili smo temelj narodni izomiki, ustanovili smo bralno društvo. Proti štirim popoldne napolnila se je obširna šolska soba zavednih in narodnih Šmartenčanov, dragih nam gostov iz Celja, Vojnika in visokih Črešnic. Slava jim! Zborovanje otvori g. Ivan Kvac s pozdravom na navzoče, povdar-

jajoč potrebo bralnega društva, ter pozove navzoče, da bi v prav obilem številu pristopili društvu, ker le na tak način more ono plodono delovati v prosep domačih faranov. Nato nastopi gospod Dragotin Hribar. V jako lepem primernem ter navduševalnem govoru razlagal je gospod potrebo izobrazbe, potrebo ljudske izomike in ta se najlozje pridobi, če se kmetje večkrat shajajo k podučljivi besedi v bralnem društvu. Glasno in burno odobravanje je sledilo strokovnjaškemu govorniku. Izreka se mu še enkrat tem potom najiskreneja zahvala z nado, da bi njegove biserne besede obrodile res obilega sadu. Živel gospod Hribar!! Društvu je takoj pristopilo 57 u d o v, očitiden dokaz, da je bilo res treba osnove bralnega društva. A mislimo in upamo, da bode število še zdatno povečano, saj smo prepričani, da Šmartenčani vedo ceniti dobro delo. Le krepko naprej, v slogi je moč! Jako umesten je bil tudi gospodarstveni govor potovalnega učitelja gospoda Beleta. Na jako zanimiv način podučil nas je o cepljenju vinske trte na suho; omenjeni gospod obljubil nam je tudi da pride zopet junija; o tej priliki razkladal nam bode o cepljenju na zeleno. Dal Bog da bi tudi njegovi nauki padli na rodovitna tla! Tudi č. g. župnik Alojz Kos je govoril o tej priliki navduševalno ter spodbujal kmete k skupni nadaljni izobrazbi. Veliko zaslug ima omenjeni gospod za bralno društvo, a nadejamo se, da nam tudi v prihodnje ne odtegne svoje dobrotljive roke, da nam bode tudi v prihodnje dober vodnik in svetovalec. Še mnoga leta!

S tem je bil spored končan. Po dolgem duševnem delu poskrbel nam je gospod Križan-Stožir za telesno krepilo. Ta sestanek je bil posebno zanimiv in živahen. Tekmovali so trije pevski zbori s svojimi krasnimi pesmimi. Posebno pa naj omenim vojniški pevski zbor pod vodstvom g. učitelja Bizjaka, kateri (zbor) se je ustanovnega shoda vdeležil polnoštevilno. Na zdar!

Končam z željo, da bi zrasla iz našega bralnega društva velika košata lipa, katera bi kjubovala vsem nevihtam, vsem navalom krutega sovraga, da bi mlado društvo krepko delovalo v blagor človeštva po geslu: „Vse za vero dom in cesarja!“ To je poteba, ker „resnobni so dnovi, a delo in trud nam Bog blagoslovi!“ —K—c—

Narodno-gospodarske novice.

Kako si pridobiva lahko kmet za svoj poklic potrebnih nauk.

Spisal A. Žmavc.

To vprašanje je razmotrival zadnji čas nam vsem dobro znani potovalni učitelj gosp. Iv. Belé. Iz njegovega spisa odsevajo prav jasno žalostne razmere kmetskega stanú. Navaja česa bi nam bilo vse potreba za povzdigo našega kmetijstva; iz tega se po drugi strani razvidi, česa še nimamo, in to je veliko, veliko. Pokazal nam je v svojem članku, kako dobro pozna do jedra vse naše razmere v narodno-gospodarskem oziru, dobro so mu znane rane našega kmetovalca, vé i za vzroke, vé pa tudi za lek Mož je že celo vrsto let potovalni učitelj, potuje pa še vedno brez miru in konca: „Danes tukaj, jutri tam“.

Pozabil ni niti ljudske šole, ki daje temelj vspešnemu napredku našega kmetijstva. Dovoljujem si še jaz to pot nekoliko dostaviti gledé tega važnega faktorja za prosep kmetijstva.

Nimamo postave, ki bi ukazovala: tako ali tako mora šolski vodja urediti šolski vrt itd., kar je po mojem mnenju čisto pravilno. Naj si vsak uredi svoj vrt tako, kakor mu najbolj ugaja ter ustreza njegovim potrebščinam. Prav veliko učiteljev pa je, ki storijo več nego jim veleva stan oziroma zakon. Ako vidimo v šolskem vrtu krasno drevesnico, radi postojimo ter gledamo od daleč; večjim učencem razlaga učitelj vzgojo dreves itd., daje jim drevesca brez plačno, lepe vspehe vidijo i stariši, ki se sami lotijo marljiveje zasajenja dreves i. dr. Ljudstvo je učitelju v srcu hvaležno, spoštuje ter čisla ga, kar je vrlému možu seveda v tolažbo in zadoščenje do gotove mere. Vprašam pa: ali ima učitelj pravzaprav kaj od tega? Nič, navadno le stroške, pogostoma pa tudi nehvaležnost ljud-

stva. Pravil mi je neki učitelj, ki se intenzivno bavi s sadjarstvom, da je hotel nekemu kmetu brezplačno zasaditi na ugodnem prostoru drevesa iz svojega vrta, a dotični nevednež odrezal se je na kratko: „Če mi jih zasadite, bom jih kar posekal pa v peč zmetal!“ — Počasi premaga vztrajni učitelj i take zapreke ter je velika dobrotar za vso okolico.

V nekem kraju na Moravskem je ljudski učitelj, ki je nemški nacijonalec ter mi je dobro znan, pravi blagor za vse okoličane. V kratkem času se mu je posrečilo povzdigniti zlasti sadjarstvo na jako visoko stopnjo ter je tako zboljšal tudi gmotno stanje dotičnega ljudstva. Ali ni mamno i pri nas več takih mož, ki storijo več, nego jim narekuje postava!? Zasluzno delo naj bi imelo pa tudi svoje plačilo! Kdor pomaga ljudstvu, pomaga i deželi ter državi, to je jasno, ko beli dan! Naloga vlade naj bi torej bila, da bi privoljevala denarne nagrade vsem učiteljem, ki vspešno delujejo za povzdigo kakršnekoli stroke kmetijstva; vsaj trud oziroma stroške morala bi jim poplačati ter povrniti, zasluge kakega učitelja se poplačati ne dajo.

Lahko mi kdo oporeka: če bi se to uresničilo, pričelo bi se pravo tekmovanje med učitelji, kateri bi boljše napravil to in ono na svojem vrtu, šolske stvari bi pa zanemarjali. No jaz mislim, da tega se ni bati; kajti uspehi v šoli bi se vedno bolj strogo nadzorovali nego oni na vrtu, vrhutega pa lahko rečemo, da učitelj, koji si prizadeva pomagati ljudstvu v gošpodarstvu, ki je torej delaven i zunaj šole, je v resnici tudi dober učitelj v ožjem pomenu besede, ker on čuti z ljudstvom, pozna njegove težnje, torej ume svoj poduk tako prikrojiti, da je učeči se mladini v resnici zelo koristen za poznejše življenje, in za to moramo otroka ravno pripravljati. Na tem mestu moram še omeniti, kako nespametno, neumno je krčiti dobo šolskega obiskovanja. Ravno v zadnjih dveh letih šolskega obiskovanja učenec laglje sprejema ter dobro zapopada temeljne nauke gledé gospodarstvene stroke, zlasti če se mu še more pokazati praktično na vrtu. Drugi učenci, ki ne mislijo ostati doma ali gredo v druge šole, navadno že prej izstopijo, sicer pa tudi njim ne bi škodoval tak pouk poleg drugega; kajti n. pr. umno sadjarstvo ima v sebi tudi veliko vzgojevalno moč, ono je nekaj lepega, v njem spoznavamo, da so nam drobne ptičice prave prijateljice. . . . sadje nam daje dobro pijačo, ki je zdrava in jo naj pijejo mesto strupenega žganja itd. itd.

Čemu pa predavajo na učiteljskih kandidatom o kmetijstvu, menda vendar zato, da ta nauk nekoč uporabljajo v šoli.

V veliko pomoč je ljudski učitelj posebno potovalnemu učitelju, zlasti če temu niso znane dobro razmere tistega kraja, kajti učitelj je v najožji zvezi z občinstvom ter vé po večjem, česa je ljudstvu najbolj potreba. Potovalnega učitelja podpira lahko v mnogem oziru. Zaprek in ovir ima potovalni učitelj premnogo; najbolj hudo mu dá, ker mora pogostoma opazovati, da obrodi njegov obilni trud le malo sadú. Dovoljujem si tem potom gledé te resnice povedati svoje mnenje.

Uspešno more biti delovanje potovalnega učitelja le tam, kjer imajo nasade, da more občinstvo vse videti, kako je v resnici, kako se dela, poskušati morajo posamezniki sami itd. . . . Kako pa je dandanes večinoma pri nas? To ali ono društvo vabi na določeni dan k veselici, tomboli, društveni zabavi, občnemu zboru itd., pri katerem se vrši poučno predavanje g. J. J., toliko da je spored mnogovrstnejši, zanimivejši!

Vdeleženci sedijo pri polnih kupicah piva ali vina ter pušijo smotke, kakor je že navada o takih bolj „svečanih“ prilikah. In to je ravno nekaj, s čemur se ne morem sprijazniti nikoli! Vsako društvo, ki se imenuje tudi kmetijsko, moralo bi imeti lep kos zemlje, ki naj služi splošnemu pouku. Ako društveni odbor ni vstanu oskrbovati sličnega društvenega vrteca kolikor mogoče vzorno, znamenje je le, da je društvo na jako slabi podlagi. Jedna edina „pridiga“ pri polnih kozarcih navduši poslušalce samo v tolikor, v kolikor se jim dobro zdi, da sedijo pri polni mizi v praznični obleki, držéč roke križem ter poslušajoč lepe, poučljive besede

govornikove. Nekaj si tudi zapomni, kar se jim pa tako hitro „skadi“ iz glave, kakor tista stvar, ki je morda povzročila, da jih je drugi dan bolela glava.

Deželna vlada (oziroma vlada v obče) naj bi preskrbela več nasadov; v vsakem okraju naj bi bila poleg društvenih nasadov še vsaj po jedna večja deželna (državna) drevesnica in trsnica (v vinorodnih krajih). V takih krajih naj se vršijo strokovni kurzi, ki naj trajajo po več dni, tam se naj izvajajo javno praktična dela. Število potovalnih učiteljev moralo bi se pomnožiti, preskrbeti bi se jim morali tudi potrebni pomagali, ki bi imeli svoj stalni posel v imenovanih nasadih. Snovati takoimenovane zimske in viničarske šole, kakršnih je po drugih deželah več, je zelo, zelo potrebno. V veliko korist so kmetom tudi prave zadruge, ki morajo biti tako organizovane, da so udje deležni o raznih prilikah tudi dobrega pouka, dobrih nasvetov.

Književnost.

(Ustavoznanstvo) je ime novi knjigi, katero je spisal profesor Fr. Orožen, izdalo pa „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“. Cena 1 gld. Take knjige še Slovenci nismo imeli, dasi nam je poznanje ustave, razvoja in uprave naše očetnjave vendar brezpogojno potrebno. Posebno o svojih pravicah in dolžnostih moral bi biti poučen vsak državljan. Vse to najde v tej prekoristni knjigi. Zato pa bi tudi ne smela biti brez omenjene knjige nobena šola, noben razumnik.

(„Slavisches Echo.“) Organ für Politik, Volkswirtschaft, Wissenschaft und Kunst. Došla nam je tretja številka tega lista. Urednik in izdajatelj novega lista je g. Fran Podgornik. List izhaja vsakega 1., 10. in 20. dne v mesecu in stane za vse leto 5 gld., za pol leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr. Uredništvo in upravnništvo lista se nahaja na Dunaju, IX. Eisen-gasse, št. 13. List razpravlja jako temeljito vsa važna politična vprašanja Slovanov, zato ga slovenskim politikom toplo priporočamo.

(Kranjsko v slikah in spisih.) Spominski album. Izdal Julij Lavrenčič. Cena 90 kr., po pošti 1 gld. Založil L. Schwentner v Ljubljani. To okusno in umetniško delo obsega 13 slik in 12 opisov. Med res dovršnimi slikami je Ljubljano z okolico, vsi lepši gradiči in javne zgradbe, potem več pokrajinskih slik iz vseh delov Kranjske, tako Bled in jezero, Triglav, Kamnik, Postojnska jama, Radovljica, Kranj, Novo mesto itd. ter več trgovskih in obrtnih zavodov, narodnih noš itd. Zvezek je pravi kras vsake salonske mize.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju. prešlo je zadnji mesec sledeča darila: Iz Maribora je poslal g. France Dolenc, trgovec, 270 kron, katere je nabral med mariborskimi rodoljubi. Imena plemenitih darovalcev priobčimo prihodnjicé. Akad. društvo „Slovenija“ darovala je čisti dohodek veselice, koje je priredila o svoji tridesetletnici v znesku 200 kron. V tej vsoti je tudi 76 kron, katere je g. prof. Levec nabral med bivšimi Slovenijani v Ljubljani. — Dalje so darovali: Slavno „hranilno in posojilno društvo“ v Ptuj 120 kron; slavna posojilnica v Slovenski Bistrici, 50 kron; g. dr. Eduard Volčič, c. kr. sodni tajnik v Novem mestu, nabral je mej tamošnjimi Slovenci 44 kron (imena darovalcev priobčimo prihodnjicé); slavna kmetska posojilnica na Vrhniki, 40 kron; slavna posojilnica v Brežicah, 30 kron; slavno društvo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, 20 kron; slavna posojilnica v Vitanji, 20 kron; bivši drž. posl. g. dr. Jos. Vošnjak, zdravnik, posestnik itd., v Slov. Bistrici, 10 kron; g. dr. Janko Pajk, c. kr. prof. na Dunaji drugi obrok glavnice 20 kron; g. Frid. Žakelj, c. kr. prof. v Ljubljani, 10 kron; g. Jos. Smodej, c. kr. notar v Velikih Laščah, 10 kron; g. Anton Slamberger, c. kr. notar v Kranju, 10 kron; g. V. Wanous, trgovec v Radgoni, 8 kron; g. Karol Dolenc, c. kr. pristav pri najvišjem računskem dvoru na Dunaju 6 kron; g. dr. Urban Lemež, odvetnik itd. v Slovenski Bistrici 6 kron; g. J. Urbanija, c. kr. poštni kontrolor na Dunaju, 6 kron; po 4 krone so darovali gospodje: Dr. Fr. Detela, c. kr. šolski svetnik v Novem mestu, Ferd. Seidl, c. kr. prof. v Gorici, Ivan Jenko, načelnik postaje v Litiji, mons. Stefan Kofol, kanonik v Gorici, gospica Marija Wessner, učiteljica višjega dekliskega zavoda v Ljubljani, Alojzij Matelič v Tolminu; Fran Fischer, hotelir v Kamniku, gg.: Tavčar, Logar, Rajle, v Ribnici, 3 krone 60 vin., vč. g. Mihael Sajc, župnik v Štangi 3 krone; vč. g. Filip Abram kaplan v Črnicah pri Gorici, 2 kroni in vč. g. Anton Pahor, vikarij v Krombergu pri Gorici, 2 kroni. — Za toliko blagih darov bodi najiskrenejša zahvala. Podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaju je letos že 64 revnih dijakov podpiralo; za toliko število podpirancev je treba res izvenredne pomoči. Odbor prosi torej uljudno za pošiljanje daljnih darov, katere bode društveni blagajnik veleč. gospod Franč. Jančar, monsignor, papeški častni komornik itd. na Dunaju, I. Singerstrasse št. 7, hvaležno sprejemal.

Vožni red na južni železnici.

veljaven od 1. maja 1899.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 45 m. popoldne in ob 4. uri 13 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 8 m. popoldne in ob 2. uri 04 m. ponoči; osebni vlak ob 7. uri — m. zjutraj (do Ljubljane) in ob 9. uri 08 m. zvečer (do Ljubljane); mešani vlak ob 5. uri 55 m. zvečer. Ostende-Trst-brzovlak 5. uri 55 m. zjutraj (vsako sredo).

Odhod iz Celja proti Dunaju. Brzovlak ob 1. uri 29 m. popoldne in ob 1. uri 33 m. ponoči; poštni vlak ob 5. uri 21 m. popoldne in ob 2. uri 56 m. ponoči; osebni vlak ob 7. uri 26 m. zjutraj in 2. uri popoldne (do Brucka); mešani vlak ob 9. uri 42 m. popoldne (do Mürtzuschlaga). Trst-Ostende-brzovlak ob 11. uri 9 m. ponoči (vsaki četrtek).

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 50 m. zjutraj in 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 44 m. zjutraj in 2. uri 40 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer. Mešani vlak ob 7. uri 20 m. zjutraj in ob 2. uri 5 m. popoldne in ob 6. uri 55 m. zvečer (do Radgone).

Odhod iz Ljutomera v Spielfeld. Mešani vlak 4 uri 25 m. zjutraj (od Radgone), 8. uri 40 m. zjutraj, 3. uri 10 m. popoldne in 6. uri 25 m. zvečer (do Radgone).

Odhod iz Poljčan v Konjice ob 9. uri 10 m. popoldne in ob 5. uri 25 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poljčane ob 7. uri 15 m. zjutraj in 2. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuji itd. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči in ob 2. uri 55 m. popoldne; osebni vlak ob 9. uri — m. popoldne in ob 8. uri 10 minut zvečer.

Odhod iz Maribora proti Dunaju Brzovlak ob 2. uri 56 m. popoldne, 3. uri 10 m. in ob 2. uri 30 m. zjutraj; poštni vlak ob 5. uri 27 m. zjutraj in ob 7. uri 40 m. zvečer; osebni vlak ob 7. uri 35 m. zjutraj (do Bruka), ob 9. uri 15 m. zjutraj in ob 6. uri 4 m. zvečer do Brucka; mešani vlak ob 12. uri 59 m. popoldne (do Mürtzuschlaga) Trst-Ostende-brzovlak ob 12. uri 29 m. ponoči (vsaki četrtek).

Odhod iz Maribora proti Trstu. Brzovlak ob 2. uri 22 m. popoldne in ob 2. uri 48 m. ponoči; poštni vlak ob 8. uri zjutraj in 11. uri 52 m. ponoči; osebni vlak ob 5. uri 05 m. zjutraj (do Ljubljane) in ob 7. uri 14 m. zvečer (do Ljubljane); mešani vlak ob 2. uri 35 m. popoldne. Ostende-Trst-brzovlak ob 4. uri 40 m. zjutraj (vsako sredo), osebni vlak ob 10. uri 30 m. popoldne (do Celja).

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 36 m. ponoči; osebni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 25 m. popoldne ter ob 3. uri 02 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. zvečer do Celovca (vozi mej Sp. Dravogradom in Celovcem le od 1. junija do konca septembra), ob 1. uri 35 m. popoldne do Sp. Dravograda (začne voziti od 1. junija do konca septembra vsako nedeljo in praznik).

Koledar.

Petek (12.) Pankracij, muč.; Epifanij, škof. — Sobota (13.) Servacij, škof; Glicerija, muč. — Nedelja (14.) 6. povelikonočna. Bonifacij, muč. — Ponedeljek (15.) Zofija, m.; Hilarij, opat. — Torek (16.) Janez Nepomuk, muč. — Sreda (17.) Paškal, spozn.; Ubald, škof. — Četrtek (18.) Feliks (Srečko), sp.; Venuncij, muč. — Prvi krajec dne 17. ob 6. uri 18 minut.

Sejmi.

Dne 15. majnika v Cmureku, Rajhenburgu, pri Sv. Urbanu pri Ptuj in v Velenju. Dne 16. na Bizeljskem, v Lipnici, Pištanju, Št. Ilju v Slov. gor. in v Vojniku. Dne 18. v Artičah. Dne 19. v Št. Lenartu v Slov. gor.

Loterijske številke.

Trst 6. majnika 1899: 57, 40, 48, 10, 63
Linc " " " 27, 3, 17, 29, 30

Zahvala.

Moj pokojni soprog Valentin Gostiša, c. kr. davčni pristav, zavaroval se je meseca junija 1897 pri banki „SLAVIJA“ za 2000 gld. za slučaj doživetja 60. leta in za slučaj smrti.

Isti je dne 2. aprila t. l. umrl in banka „SLAVIJA“ izplačala mi je ves zavarovani kapital takoj po njegovi smrti.

Vsled tega izrekam ji svojo najtoplejšo zahvalo ter jo priporočam slavnemu občinstvu kot najkulantnejšo in narodno zavarovalnico.

V Črnomlju, dne 30. aprila 1899.

(160) 1

Ana Gostiša l. r.

Službo okrožnega zdravnika

odda podpisani zdravstveni okrožni odbor.

Letna plača znaša 600 gld.

Prošnje s predpisanimi dokazili naj se vlagajo do 13. junija 1899 pri zdravstvem okrožnem odboru, ker se na druge prošnje ne bode oziralo.

Zdravstveni okrožni odbor okolica Konjice
dne 13. maja 1899.

(163) 1

Ivan Šepic l. r.

načelnik.

Stavba šolskega poslopja

proračunjena na 16500 gld. se bo oddala na Ptujski gori 28. maja t. l. Načrt in proračun sta na razpolago pri šolskem vodstvu na Gori. Varščina 5%.

Krajni šolski svet Ptujška gora
dne 30. aprila 1899.

(148) 3—2

Anton Koren, načelnik.

Slavnemu občinstvu
uljudno naznanjam, da sem preselil svojo

mesarijo

iz Glavnega trga k farni cerkvi v hišo gospe Bratanič št. 1. — Ob enem se najuljudneje priporočam za mnogobrojen obisk ter zagotavljam dobro postrežbo z vedno svežim mesom po primernih cenah.

Najodličnejim spoštovanjem

Anton Pleterski

mesar v Celji.

(130) 4-4

Kurje oči	Proizvoditelj M. HRNJAK, lekarnar.	Trda koža
Pravi Claven je dobiti v vsaki lekarni in drogueriji.		
1 lončič 60 nvč., s pošto 75 nvč., Edino zanesljivo delujoče sredstvo		
„CLAVEN“		
s katerim si vsakdo v 3.—5. dneh brez bolečin za vedno more ozdraviti kurje oči, ozeblino, trdo kožo, bradavice, žulje, od znoja unete noge, pik čebele, ose, komarja itd. Pošilja se le po poštne povzetju ali če se pošlje denar v naprej.		
Preprodajalci dobijo velik popust.		
Glavna podruž. za Avstro-Ogrsko lekarnar A. Winger , Illica 12, (155) Zagreb. 12-1		
Žulji	Proizvoditelj M. HRNJAK, lekarnar.	Ozebline

Pozor!! „CLAVEN“ je mast!!

Diplomirani kovač

želi prevzeti kovačnico v najem; kdor ima tako oddati, naj to naznani upravnistvu „Domovine“ v Celju.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1798“ Gradec, poste restante. (155)

Ičše! primerne službe, čvrst, marljiv, pošten, mladenič, kateri je dovršil s prav dobrim vspehom kmetijsko šolo in ima polletno prakso. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod naslov **L. Redensek** ekonom Radeče pri Zidanemostu. (154) 2-1

Dva učenca in dve učenki

krepke in zdrave, poštenih starišev zmožne slovenskega in nemškega jezika, sprejme takoj trgovina mešanega blaga Ivan Končan v Šoštanju. (185) 3-1

Ose živinske odpadke

kosti, rogove, repove, parklje, dlako, mesina, ščetine, odrezke usnjarske, kupuje najbolje

(159) 2-1 **Kmetijska tovarna v Zagrebu.**

„THE GRESHAM“
zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, I. Gizelestrasse 1., v družbeni hiši.	Filijala za Ogrsko: Budimpešta, Frana-Jožefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.
---	--

Aktivna družbe 31. dec. 1897 K. 159,947,578.—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. dec. 1897 " 28,823,375.—
Med letom 1897 je bilo od družbe izdanih 7468 polic v znesku 67,331,352.—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi ohrazci dobe se brezplačno pri generalnemu zastopu v Ljubljani, pri Gvidonu Zeschko-tu v vili nasproti „Narodnemu domu“. (319) 12-4

Svoji k svojimi!

Rafael Salmič

— urar v Celji —

v „Narodnem domu“

priporoča svojo veliko zalogo zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur za dame in gospode.

Velika izbira stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejše in najboljše, kakor tudi specialitete vsake vrste po najnižjih konkurenčnih cenah.

Istotako priporoča najraznovrstnejša, za vsako priliko jako primerna darila v zlatu in srebru, kakor: verižice, uhane, prstane, zapestnice itd. itd.

Vsa popravila izvršujejo se dobro in ceno. — Postrežba točna.

Ekonom

kateri je dovršil nižjo kmetijsko šolo na Grmu in srednjo vin. in sadj. šolo v Klosterneuburgu

išče službe.

Zmožen je slovenskega in nemškega jezika. Vojščine prost. — Ponudbe blagovolijo naj se poslati na upravnistvo „Domovine“ pod „Oekonom“.

Mlin na valjarje

pri Sv. Petru v Sav. dolini, v najboljšem obstoju prodaja ali da v najem lastnik cenó in pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji.

I. Metzl, tvornica mlinov
Dunaj, 2/2. Unt. Donaustrasse. (140) 3-3

Sprejemem v delo

mizarskega pomočnika

za mojo tovarno v Žaleu.

(153) 3-2

Simon Kuketz.

Kristijan Wolf

klobučar v Celji,

Kolodvorske ulice št. 6

pri cesarskem klobuku

prodaja radi opustitve zaloge tujih inozemskih klobukov iste po jako znižanih cenah.

Nadalje priporoča najfinije in lahke klobuke ter slamnike, jesenske lodnate in za turiste v različnih barvah. Svitene poslovne čepice od 30 kr. naprej, dobro znane domžalske slamnike za dečke od 15 kr. naprej. (152) 5-2

Najboljše strune

za gosli, kitaro, tamburico ali citre so za dobiti v trgovini

Drag. Hribar-ja v Celji

Rotovška ulica št. 2.

Zacherlin

Ne v zavitkih
jedino pristen v steklenici!

To je v resnici neprekosljiva, radikalna pomoč proti vsakateri mrčesni nadlogi.

ZACHERLIN
Segen alle Insecten

Celje:	Travn in Stiger	Gornjiško: I. Idvorski
„	Alojzij Walland	Trg Lemberg: Franc Zupancič
„	Viktor Wogg	Laško: Androj Eisbacher
„	Milan Hočevar	Planina: Lud. Schescherko
„	Ferdinand Pellé	„ F. Wambrechtsteiner
„	Josip Matič	Gornji Grad: Jakob Božić
„	Anton Ferjen	Poličane: Ferd. Ivanus
„	Friderik Jakovitsch	„ A. P. Krautadorfer
„	Fr. Rischlawy	„ Anton Schwelz
„	Karol Gela, lekarna	Mozirje: Leopold Vukič
„	Fran Zanger	Pristova: Marija Suppanz
„	Fran Janesch	„ And. Suppanz
„	Anton Kolenc	Brežice: Fran Matheis
„	M. Rauscher lekarna	„ Varlec & Umek
„	Topolak & Pečnik	St. Paul: Norbert Zanier
„	Josef Srimz	St. Juri: Fran Kartin
Braslovče: Ant. Plaskan	Josip Pauer	„ J. F. Schescherko
„	Dobrna: Jos. Sikošek	St. Lovrenc: Elja Turin
„	Hrastnik: Alojzija Bauerheim	„ Josip Wagner
„	„ Konsumno društvo	„ Janez Lischnig
„	„ Josip Wouk	„ Konsumno društvo
Konice: Fr. Kupnik	„	„ J. M. Krammer
Vojnik: Fr. Zottl	„	„ Fran Pollak
„	„	„ Rob. Stenowitz

Oelzova kava

je vsak dan bolj priljubljena ker napravi zdravo, slastno in tečno, užitno in hranilno.

Rdeči zavoji z belim trakom.

Posojilnica v Celji.

Aktiva.

Bilanca za leto 1898.

Pasiva.

		gld.		kr.				gld.		kr.	
1	Račun inventarja: Stanje pisarniškega inventarja 31. decembra 1898	630	69	1	Račun deležev: Stanje glavnih deležev 31. decembra 1898	13510	—	42764	—		
2	" posojil: Stanje 31. decembra 1898	1253683	30		Stanje opravičnih deležev 31. decembra 1898	29254	—				
3	" naloženega denarja v raznih den. zavodih Stanje 31. decembra 1898	311223	70	2	" hranilnih vlog: Stanje 31. decembra 1898	1742402	58 1/2	1801700	22		
4	" poštne hranilnice: Stanje vlog 31. dec. 1898	5311	45		Kapitalizovane obresti za l. 1898	59297	63 1/2	7939	67		
5	" tekoči: Stanje aktiv 31. decembra 1898	21873	21	3	" raznih obresti in dividende: Za leto 1899 predplačane obresti od posojil			1251	68		
6	" pro diversi: Stanje predplačanih ekspensarjev 31. decembra 1898	693	95		Nezdignjena dividenda od deležev 31. decembra 1898						
	Stanje predplačane zavarovalnine 31. decembra 1898	535	69	4	" vknjiženih dolgov: Stanje vknjiženega dolga na hiši 31. decembra 1898			230	—		
	Stanje prehodnih zneskov 31. decembra 1898	281	14		" splošne rezerve: Stanje 31. decembra 1898	6000	—	6000	93		
7	" vrednostnih listin: Stanje 31. dec. 1898	1092	70	5	" posebne rezerve: Stanje 31. dec. 1898	110461	—	110461	—		
8	" nerabljenih knjižic in tiskovin: Stanje 31. decembra 1898	500	—	6	" dobička in zgube: Čisti dobiček leta 1898	12173	75	12173	75		
9	" raznih obresti: Stanje 31. decembra 1898			7							
	Zaostale obresti od posojil	37427	94								
	Nezdignjene obresti od v raznih denarnih zavodih naloženega denarja	10162	77								
	Nezdignjene obresti pri poštini hranilnici	116	72								
	Nezdignjene obresti od tekoč. računa	373	81								
	Vrednost kuponov od vred. listin	48	—								
10	" splošne rezerve: Stanje splošne rezerve naložene na lastno hran. knjižico št. 2696, 31. decembra 1898	6000	—								
11	" hiš in zemljišča:										
	a) "Narodni dom" v Celji:										
	Stanje vrednosti 31. decembra 1898	259917	17								
	Stanje vrednosti inventarja 31. dec. 1898	8241	79								
	Zaostala najemnina	279	74								
	Neplačana kupnina za stavb. materijal	100	—								
	Predplačana zavarovalnina	740	10								
	b) Hiša v Graški ulici št. 1 v Celji:										
	Stanje vrednosti 31. decembra 1898	37956	04								
	Vrednost hišnega inventarja	72	90								
	Predplačana zavarovalnina	45	36								
	c) zemljišča:										
	Stanje vrednosti izdražb zemljišča 31. decembra 1898	464	06								
12	" blagajne: Gotovina 31. decembra 1898	24749	02 1/2								
		1982521	25 1/2					1982521	25 1/2		

Celje, dne 31. decembra 1898.

Ta računski sklep z glavnimi in pomožnimi knjigami primerjali in v redu našli.

Za nadzorstvo:

Dr. Josip Sernek l. r.
ravnatelj.Lovro Baš l. r.
nam. ravnatelja.Fran Lončar l. r.
tajnik.Ivan Krušič l. r.
predsednik.Dragotin Hribar l. r.
ud nadzorstva.

Čateške toplice na Kranjskem

oddaljene pol ure vožnje od železniške postaje Brežice (Štiroško), so odprte od 1. maja do konca oktobra, 40—42° R gorke akrototerme; vplivajo eminentno proti protinu, mišični in členski revmi in njih posledičnim boleznim, kakor tudi nevrlogiji, kožnim boleznim in ranam, kroničnemu materničnemu vnetju, eksodatu i. t. d. — Kopalniški zdravnik dr. Ig. Namorš.

Poročila pošilja kopalniško oskrbnništvo v (141) 3—3 Brežicah.

Stanovanja in hrana dobra in ne draga.

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“ priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupuje vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Ob času vsake vrste sadje, tudi divji kostanj vsake množine, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzajem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, suhe in sveže hruške, želod itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Imam tudi krompir za seme v zalogi, rožni in beli in seme štajarske detelje.

„Pri dobrem pastirju“!

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, ker ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsoboli. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobol skoro prenehala. Pošljite mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka ter zraven tudi 2 zavoja čaja proti kašlju. Z velespoštovanjem

Vaš hvaležni

Jakob Suppan.

V Divači, dne 19. vinotoka 1897.

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), kateri deluje tako izvrstno zoper kašelj, prsobol, hripo, težkemu dihanju pa tudi za stare bolečine, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskomu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na varstveno znamko, ker le oni trpotčev sok je iz moje lekarne, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenici trpotčevega soka z natančnim navodilom o uporabi je 75 krajcarjev.

Zraven trpotčevega soka je tudi dobro rabiti gorski čaj proti kašlju.

Cena jednemu zavoju gorskega čaja proti kašlju z natančnim navodilom je 35 kr.

Prvo kakor drugo se pošilja vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Čenjeni gospod lekarnar!

Pred kratkem časom sem si naročil od Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic, one so meni in mojim znanecem tako dobro pomagale, da se Vam moram za to dobro zdravilo najtopleje zahvaliti. Blagovolite mi za moje znanec še poslati tri steklenice po 80 kr. po poštne povzetju.

S spoštovanjem

Vid Zanič

Modruš, dne 26. maja 1898.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žledčevim boleznim, pospešujejo prebavljenje, čistijo kri, krepčajo žledec. Po teh kapljicah se izgubé vse bolezni v žledcu in črevah ter se dobi dober tek. Paziti je treba na varstveno znamko, ker le one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarne, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena jedni steklenici krepilnih švedskih kapljic z natančnim navodilom je 80 kr. Pošilja se vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročila, ki znašajo 5 gld. in več pošiljajo se poštne prosto.

Vrlo spoštovani gospod!

Moja žena je ležala tri mesece vsled trganja po udih in kostoboli. Ko pa je začela rabiti Vaše „mazilo proti kostoboli“ ustala je že po treh dneh, a danes pa, hvala Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam na tem izvanrednem mazilu ostajam pokoren sluga

Bartol Lisički.

V Strmcu pri Stubici, dne 22. travna 1898.

Mazilo proti kostoboli (Fluid) je vrlo dobro zdravilo proti trganju v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehlajenju, pri prepihu itd. Mazilo krepí izmučene žile, ter pomaga starim, ki trpijo na slabosti v nogah.

Vsaka steklenica mora biti prevedena z varstveno znamko, t. j. s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarne, koje nosi to varstveno znamko na steklenici. Cena jedni steklenici mazila proti kostoboli z natančnim navodilom je 75 kr. Razpošilja se vsak dan po poštne povzetju.

Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.